

Schillinger Julianna

Az anyai nagymamám, Blum Julianna. Nem tudom, mikor készült ez a fénykép, de biztos, hogy mielőtt férjhez ment volna, tehát valamikor a tizenkilencedik század végén.

Anyai nagyapám, Schillinger Emánuel, az osztrák--magyar hadseregben volt katona. Nagyapának hét osztálya volt -- mezőgazdasági iskolát végzett --, és földbérló volt. Egy bárótól bérelt földet, és egy birtokot igazgatott; így tudott venni földet Szintében [Sintea Mare, Aradtól északra]. Arra emlékszem a szintei ház kapcsán, hogy nagyapa földműves volt -- volt egy kertjük is --, és József nagybátyámnak, édesanyám testvérének volt a házban egy bádogosműhelye. A nagyszüleim jól megértették egymást a szomszédokkal, nem voltak problémáik. Általában véve, a család összetartó volt.

Vakációk alatt nem mentünk Szintébe, de elmentünk kétszer-háromszor egy évben, ünnepek után. A szintei nagyszülők ünnepekkor Kisjenőbe mentek. Édesanyám, mivel anyagilag biztosabb talajon állt, segítette a szüleit, mert nagyapa dolgai nem igazán mentek jól. A mezőgazdaság az évszakokhoz volt kötve -- időnként szárazság volt, nem igazán tettek semmit, mert nem voltak különösebben jó helyzetben. Abban az időben nem létezett öntözés, a mezőgazdaság pedig, hogy úgy mondjam, a természet kénye-kedvétől függött, és akkor persze hogy nehezebben ment soruk.

A nagyanyám háziasszony volt. Ő is Szintében lakott, majd pedig, miután megbetegedett, egy évig Bélen [Beliu], a szüleimnél. Nem élt sokáig nálunk, mert nagyon beteg volt. Mi jobb anyagi helyzetben voltunk, a nagyapa nem tudta biztosítani a kezelését, mi pedig hívtunk hozzá orvost. Édesanyám testvérei nem tudták vállalni a nagymama kezeltetését, ők nagyapával maradtak. Édesanyám gondozta, de nagymama 1938-ban meghalt, nem élte meg az evakuálást.